

Damian Barnat

**Streszczenie pracy doktorskiej *Problematyka świeckości w filozofii Charlesa Taylora*
napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Justyny Miklaszewskiej**

Celem pracy jest rekonstrukcja i analiza koncepcji zachodniej świeckości przedstawionej przez jednego z najwybitniejszych współczesnych filozofów, Charlesa Taylora. Teza mojej pracy głosi, że zaproponowana przez Taylora diagnoza kultury świata zachodniego jest trafna. Twierdę zatem – wbrew niektórym wersjom postsekularyzmu – że żyjemy w epoce świeckiej, a nie postświeckiej. Główne założenie badawcze, które stosuję w pracy polega na ujęciu Taylorowskiej koncepcji zachodniej świeckości, określonej przez niego jako „Wielka Narracja Reformy”, przez pryzmat „kulturowej” teorii nowoczesności.

Praca składa się z siedmiu części: wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia. We wstępie przedstawiam cel, strukturę pracy oraz stan badań nad koncepcją Taylora.

Rozdział pierwszy mojej pracy nosi tytuł *Filozoficzny wymiar świeckości – przedmiot badań i metoda Taylora*. W rozdziale tym dokonuję ogólnej charakterystyki koncepcji Taylora i przedstawiam stosowaną przez niego metodę. W rozdziale drugim, zatytułowanym *Historyczne źródła zachodniej świeckości – „Wielka Narracja Reformy”*, przedstawiam sposób ujęcia przez Taylora procesu „odczarowania świata” i charakteryzuję kluczowe w jego rozważaniach pojęcie „Reformy”. W rozdziale trzecim, zatytułowanym *Narodziny nowoczesnego etosu niewiary*, opisuję powstanie humanizmu wyłącznego, który stanowił pierwszą znaczącą alternatywę wobec wiary. W rozdziale czwartym, zatytułowanym *Dylematy i rozdroża epoki świeckiej*, omawiam trzy główne aspekty Taylorowskiej koncepcji świeckości: „immanencja”, „refleksyjność” oraz „prymat życia”. W rozdziale piątym, zatytułowanym *W stronę „sekularyzmu otwartego?”*, charakteryzuję koncepcję sekularyzmu politycznego, którą Taylor sformułował wspólnie z innym myślicielem – J. MacLure. W zakończeniu dokonuję podsumowania zaproponowanego przez Taylora ujęcia zachodniej świeckości. W oparciu o jego koncepcję krytykuję niektóre wersje postsekularyzmu. Staram się wykazać, że opierają się one na jednostronnym, to jest antagonistycznym ujęciu relacji między świeckością i religią. Następnie wskazuję na słabe i mocne strony stanowiska Taylora.

Justyna Miklaszewska

Damian Barnat